Artikel 4

Tidsgränser

1. Rätten att besluta om beivrande av åsidosättanden som föreskrivs i denna förordning skall förfalla ett år efter att förekomsten av sådana åsidosättanden först blev känd, antingen av ECB eller av den nationella centralbank i vars jurisdiktion åsidosättandet skett och i alla händelser fem år efter det att åsidosättandet skett (i fall av fortsatt åsidosättande, fem år efter det att detta upphört).

2. Rätten att besluta om sanktioner för åsidosättanden som föreskrivs i denna förordning skall förfalla ett år efter det att beslutet att beivra enligt artikel 3.1 fattats.

3. Rätten att inleda ett förfarande i syfte att genomdriva sanktioner skall förfalla sex månader efter det att beslutet först kunnat verkställas enligt artikel 3.7.

Artikel 5

Juridisk överprövning

Europeiska ekonomiska gemenskapens domstol skall enligt artikel 172 i fördraget ha obegränsad behörighet att överpröva slutgiltiga beslut om sanktioner.

Artikel 6

Allmänna bestämmelser

1. Denna förordning kompletterar och är underordnad andra rådsförordningar som fastställer en rätt för ECB att ålägga sanktioner för åsidosättanden av ECB:s förordningar eller beslut.

2. Med förbehåll för ramar och villkor som anges i denna förordning kan ECB anta förordningar för att ytterligare specificera de arrangemang varmed sanktioner kan åläggas i enlighet med denna förordning och ge riktlinjer för samordningen och harmoniseringen av förfarandena i samband med beivran av åsidosättande.

Artikel 7

Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning skall vara bindande i sin helhet och skall vara direkt tillämpbar i alla medlemsländer.

Europeiska centralbankens rekommendation avseende rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens insamling av statistisk information

(98/C 246/08)

(Framlagd av Europeiska centralbanken den 7 juli 1998)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan), särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av Europeiska centralbankens (ECB) rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av kommissionens yttrande,

i enlighet med den procedur som anges i artikel 106.6 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget) samt artikel 42 i stadgan, och

av följande skäl:

(1) Artikel 5.1 i stadgan kräver att ECB, biträdd av de nationella centralbankerna, från behöriga nationella myndigheter eller direkt från ekonomiska aktörer skall samla in den statistiska information som är nödvändig för att Europeiska centralbankssystemets (nedan kallat ECBS) uppgifter skall kunna utföras. för att underlätta fullgörandet av dessa uppgifter, som återfinns i artikel 105 i fördraget, och särskilt den monetära politiken, används denna statistiska information främst för framställning av aggregerad statistisk information, för vilken de ekonomiska aktörernas identitet är irrelevant, men den kan även användas för individuella ekonomiska aktörer. Artikel 5.2 i stadgan kräver att de nationella centralbankerna i görligaste mån skall fullgöra uppgifterna i artikel 5.1 i stadgan. Artikel 5.4 i stadgan kräver att rådet skall fastställa kretsen av uppgiftsskyldiga fysiska och juridiska personer, sekretessföreskrifter

samt lämpliga bestämmelser om genomförande och påföljder. För dessa syften får de nationella centralbankerna samarbeta med andra behöriga myndigheter, däribland nationella statistiska institut och andra aktörer på det aktuella området, för ändamålen i artikel 5.1 i stadgan.

(2) För att statistisk information skall bli ett effektivt instrument i utförandet av ECBS:s uppgifter måste formerna och förfarandena för deras insamlande struktureras så att ECB snabbt och smidigt skall kunna använda statistik av hög kvalitet som speglar växlande ekonomiska och finansiella villkor samt tar hänsyn till uppgiftslämnarnas arbetsbörda.

(3) Det är därför önskvärt att fastställa en referenspopulation av uppgiftslämnare, dvs. de kategorier av ekonomiska enheter och statistiska tillämpningar till vilka ECB:s statistiska befogenheter skall begränsas och bland vilka ECB genom sin rättsliga befogenhet skall fastställa kretsen av faktiska uppgiftslämnare.

(4) En homogen krets av uppgiftslämnare är nödvändig för att de deltagande medlemsländernas ”sektor för monetära finansinstitut skall kunna upprätta en konsoliderad balansräkning”, vars främsta syfte är att förse ECB med en omfattande statistisk bild av den monetära utvecklingen i de deltagande medlemsländerna, sedda som ett ekonomiskt område. ECB har upprättat och håller i stånd en ”förteckning över monetära finansinstitut för statistiska ändamål” som grundar sig på en gängse definition av dessa institut.

(5) Sagda gängse definition för statistiska ändamål specificerar att monetära finansinstitut omfattar kreditinstitut som de definieras i gemenskapslagstiftningen och alla andra bofasta finansinstitut som mottager inlåning och/eller därmed förknippade transaktioner från andra enheter än monetära finansinstitut och, för egen räkning (åtminstone i ekonomiska termer), beviljar krediter och/eller gör investeringar i värdepapper.

(6) De postgiroinstitut som inte är monetära finansinstitut enligt den gängse defintionen för statistiska ändamål kan ändå underkastas ECB:s uppgiftskrav på området penning- och bankverksamhetsstatistik samt betalningssystemsstatistik, eftersom de i betydande utsträckning kan mottaga inlåning och/eller därmed förknippade transaktioner och företa betalningssystemsaffärer.

(7) I Europeiska nationalräkenskapssystemet 1995 [1] (nedan kallat ENS 95) omfattar därför de monetära finansinstituten undersektorna ”centralbanken ”och ”andra monetära finansinstitut” och kan endast utvidgas genom att kategorier av institut från undersektorn ”övriga finansinstitut, utom försäkringsföretag och pensionsinstitut” tas med.

(8) Statistik om betalningsbalansen, den internationella investeringspositionen, värdepapper, elektroniska pengar och betalningssystem är nödvändiga för att ECBS skall kunna utföra sina uppgifter på ett oavhängigt sätt.

(9) Användningen av begreppen ”fysiska och juridiska personer” i artikel 5.4 i stadgan måste tolkas på ett sätt som stämmer överens med medlemsländernas praxis på området för penning-, bankbetalningsstatistik och omfattar därför även objekt som varken är fysiska eller juridiska personer enligt respektive nationell lagstiftning, men ändå faller inom de relevanta undersektorerna i ENS 95. Uppgiftsskyldighet kan därför åläggas enheter som handelsbolag, filialer, företag för kollektiv investering i värdepapper och fonder som enligt respektive lands nationella lagstiftning inte åtnjuter status som juridisk person. I dessa fall åläggs uppgiftsskyldigheten de personer som enligt tillämplig nationell lagstiftning är rättsliga företrädare för berörda enheter.

(10) Institutens statistiska balansräkningsrapporter som nämns i artikel 19.1 i stadgan kan användas även för beräkning av de minimireserver som de kan krävas hålla.

(11) ECB-rådets uppgift är att fördela uppgifterna mellan ECB och de nationella centralbankerna vad gäller insamling och verifikation av statistiska information och deras genomförande, med beaktande av principen i artikel 5.2 i stadgan samt de uppgifter som kommer att skötas av nationella myndigheter inom ramen för deras behörighet, för att erhålla statistik av genomgående hög kvalitet.

[1] EGT L 310, 30.11.1996.

(12) Under de första åren efter införandet av den gemensamma valutan kan kostnadseffektiviteten kräva att ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistisk information tillfredsställs genom övergångsförfaranden beroende på befintliga begränsningar för insamlingssystemen. Detta kan eventuellt medföra att, då det gäller den finansiella redogörelsen för betalningsbalansen, uppgifter om s.k. *cross border*-positioner eller -transaktioner i de deltagande medlemsländerna sedda som ett ekonomiskt område under de första åren av det gemensamma valutaområdet kan sammanställas med användande av alla postioner eller transaktioner mellan bofasta i ett deltagande medlemsland och bofasta i andra länder.

(13) Ramarna och villkoren för ECB:s rätt att ålägga företag sanktioner för uraktlåtenhet att fullgöra förpliktelserna i ECB:s förordning och beslut har lagts fast i rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens rätt att ålägga sanktioner i överensstämmelse med artikel 34.3 i stadgan. Nämnda förordning är underordnad denna förordning vad gäller ECB:s rätt att ålägga sanktioner. Sanktionerna för underlåtenhet att fullgöra förpliktelserna i denna förordning påverkar inte ECBS:s möjlighet att fastställa lämpliga bestämmelser för genomförande och påföljder i förhållande till sina motparter, inklusive partiell eller total utestängning av en uppgiftslämnare från penningpolitiska transaktioner i händelse av ett allvarligt åsidosättande av skyldigheten att rapportera statistisk information.

(14) Förordningar utfärdade av ECB enligt artikel 34.1 i stadgan ger inte icke-deltagande medlemsländer några rättigheter eller skyldigheter.

(15) Med hänvisning till punkt 1 i protokoll (nr 12) om vissa bestämmelser som rör Danmark har Danmark i Edinburghbeslutet av den 12 december 1992 meddelat att det inte kommer att delta i den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen. I enlighet med punkt 2 i sagda protokoll kommer därför alla artiklar och bestämmelser i fördraget och stadgan som avser undantag att tillämpas på Danmark.

(16) Enligt punkt 8 i protokoll (nr 11) om vissa bestämmelser som rör Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, gäller inte artiklarna 34.1 och 34.3 i stadgan Förenade kungariket såvida det inte deltar i tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen.

(17) Den statistiska information som behövs för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistisk information är inte densamma för deltagande som för icke-deltagande länder, men artikel 5 i stadgan gäller såväl deltagande som icke-deltagande medlemsländer. Detta förhållande och artikel 5 i fördraget medför en skyldighet att på nationell nivå utforma och genomföra alla de åtgärder som anses lämpliga för att utföra den insamling av den statistiska information som behövs för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistisk information och de snabba förberedelserna på statistikområdet för att de skall bli deltagande medlemsländer.

(18) Konfidentiell statistisk information som ECB och de nationella centralbankerna måste infordra för att kunna utföra ECBS:s uppgifter måste skyddas för att få och behålla uppgiftslämnarnas förtroende. När denna förordning är utfärdad kommer det inte längre att finnas anledning att åberopa sekretessföreskrifter som hindrar utbyte av konfidentiell statistisk information som rör ECBS:s uppgifter enligt bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

(19) Artikel 38.1 i stadgan föreskriver att ledamöterna av de beslutande organen och personalen i ECB och de nationella centralbankerna, även efter det att deras uppdrag har upphört, är förpliktade att inte lämna ut upplysningar som omfattas av tystnadsplikt och artikel 38.2 i stadgan föreskriver att för personer som har tillgång till uppgifter som enligt gemenskapsföreskrifter omfattas av tystnadsplikt skall de föreskrifterna gälla.

(20) Varje brott mot de regler som gäller för ECB:s personal, antingen de begåtts med uppsåt eller av försumlighet, gör att de kan underkastas disciplinära sanktioner och eventuellt laga straff för brott mot tystnadsplikten, enligt bestämmelserna i artiklarna 12 och 18 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier.

(21) Den möjliga användningen av statistisk information för utförandet av ECBS:s uppgifter, samtidigt som den samlade rapporteringsbördan minskas, medför att sekretessföreskrifterna i denna förordning i viss

utsträckning måste skilja sig från allmänna gemenskapsprinciper och internationella principer gällande insynsskyddade statistiska uppgifter och särskilt från bestämmelserna om insynsskyddade statistiska uppgifter i rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ([1]).

(22) Sekretessföreskrifterna i denna förordning gäller endast insynsskyddade statistiska uppgifter som lämnats till ECB för utförande av ECBS:s uppgifter, och påverkar inte särskilda nationella bestämmelser eller gemenskapsbestämmelser som rör överlämnandet av andra typer av information till ECB. De regler för insynsskydd av statistiska uppgifter som tillämpas av nationella statistiska institut för den statistiska information som den samlar in för egen del skall respekteras.

(23) För ändamålen i artikel 5.1 i stadgan skall ECB samarbeta på statistikområdet med gemenskapsinstitutioner och -organ, med behöriga myndigheter i medlemsländerna eller i tredje land och med internationella organisationer. ECB och kommissionen skall fastställa lämpliga samarbetsformer på statistikområdet för att utföra sina uppgifter på effektivast möjliga sätt i ett försök att begränsa uppgiftslämnarnas arbetsbelastning.

(24) Bestämmelserna i denna förordning kan endast tillämpas effektivt om alla deltagande medlemsländer har antagit de åtgärder som behövs för att deras myndigheter skall ha befogenheter att helt och fullt bistå och samarbeta med ECB i utförandet av den verifikation och det obligatoriska insamlandet av statistik information såsom det krävs i artikel 6 i denna förordning, i enlighet med artikel 5 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistisk information:* den statistiska information som uppgiftslämnarna skall tillhandahålla och som är nödvändig för att ECBS:s uppgifter skall kunna utföras,

2) *uppgiftslämnare:* de fysiska och juridiska personer som anges i artikel 3 i denna förordning och som är uppgiftsskyldiga enligt ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistisk information,

3) *deltagande medlemsland:* ett medlemsland som har infört den gemensamma valutan i överensstämmelse med fördraget,

4) *bofast:* den som har ett ekonomiskt intressecentrum i ett lands ekonomiska område som det beskrivs i bilaga A i denna förordning. I detta sammanhang avser s.k. *cross border*-positioner och *cross border*-transaktioner respektive positioner och transaktioner i tillgångar och/eller skulder hos bofasta i deltagande medlemsländer, sedda som ett ekonomiskt område, gentemot bofasta i icke-deltagande medlemsländer och/eller bofasta i tredje land,

5) *internationell investeringsposition:* balansräkningen mellan samtliga finansiella *cross border*-tillgångar och skulder,

6) *elektroniska pengar:* valuta som lagrats elektroniskt på en teknisk anordning, däribland kontantkort, som i omfattande utsträckning kan användas för betalningar till andra enheter än utställaren utan att ett bankkonto nödvändigtvis ingår i transaktionen. Dessa kort fungerar som instrument där inbetalning gjorts i förväg av innehavaren.

Artikel 2

Referenspopulation av uppgiftslämnare

1. För att ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistisk information skall uppfyllas har ECB rätt att med hjälp av de nationella centralbankerna i överensstämmelse med artikel 5.2 i stadgang samla in statistisk information inom ramen för referenspopulationen av uppgiftslämnare och för vad som krävs för att utföra ECBS:s uppgifter.

2. Referenspopulationen skall omfatta följande uppgiftslämnare:

a) Fysiska och juridiska personer som kan hänföras till undersektorerna ”centralbanken”, ”andra monetära finansinstitut” och ”övriga finansinstitut, utom försäkringsföretag och pensionsinstitut” såsom de beskrivs i bilaga B i denna förordning och är bofasta i ett medlemsland i den utsträckning som är nödvändig för fullgörandet av ECB:s rapporteringskrav i fråga om penning-, bank- och betalningssystemsstatistik.

([1]) EGT L 52, 22.2.1997, s. 1.

b) Postgiroinstitut i den utsträckning som är nödvändig för att fullgöra ECB:s rapporteringskrav i fråga om penning-, bank- och betalningssystemsstatistik.

c) Fysiska och juridiska personer som är bofasta i ett medlemsland, i den mån som de innehar *cross border*-positioner eller utför *cross border*-transaktioner och den mån som statistisk information som hänför sig till sådana positioner eller transaktioner är nödvändig för att uppfylla ECB:s krav på rapportering av statistisk information som rör betalningsbalans och internationell investeringsposition.

d) Fysiska och juridiska personer som är bofasta i ett medlemsland i den mån som statistisk information rörande de värdepapper eller de elektroniska pengar som ges ut av dem är nödvändig för uppfyllandet av ECB:s rapporteringskrav.

3. En enhet som annars skulle omfattas av föregående punkt, men som enligt den nationella lagstiftningen i det land där den är bofast varken är en juridisk person eller en samling fysiska personer, fastän den kan ha rättigheter och skyldigheter, skall vara uppgiftslämnare. En sådan enhets rapporteringsplikt skall fullgöras av dess rättsliga företrädare. Då en juridisk person, en samling av fysiska personer eller en enhet enligt första meningen i denna punkt har en filial i ett annat land, skall filialen vara uppgiftslämnare i sin egen rätt, oavsett var huvudkontoret är beläget, så länge filialen uppfyller villkoren i punkt 2, med undantag för behovet att äga separat juridisk personlighet. Alla filialer i samma medlemsland skall betraktas som en enda filial när de tillhör samma undersektor i ekonomin. En filials rapporteringsskyldighet skall fullgöras av dess rättsliga företrädare.

Artikel 3

Närmare bestämmelser för definitioner av kravet på rapportering av statistisk information

I utformningen och åläggandet av statistiska rapporteringskrav skall ECB specificera den faktiska rapporteringspopulation inom ramarna för referenspopulationen av uppgiftslämnare som den definieras i artikel 2 i denna förordning.

Utan hinder för fullgörandet av ECB:s rapporteringskrav

a) skall ECB så långt möjligt begränsa rapporteringsbördan, bl.a. genom att i görligaste mån använda befintlig statistik,

b) skall ECB ta hänsyn till statistiska standarder på såväl gemenskapsnivå som internationell nivå,

c) får ECB helt eller delvis befria särskilda klasser av uppgiftslämnare från sina krav på rapportering av statistisk information.

Artikel 4

Medlemsländernas förpliktelser

Medlemsländerna skall organisera sig själva på statistikområdet och skall helt och fullt samarbeta med ECBS för att garantera att förpliktelserna i artikel 5 i stadgan fullgörs.

Artikel 5

ECB:s rättsliga befogenhet

1. ECB får utfärda förordningar som gäller utformning och genomförande av de rapporteringskrav i fråga om statistisk information som den ålägger den faktiska rapporteringspopulationen i deltagande medlemsländer.

2. Närhelst det finns anknytning till kommissionens krav på statistisk information, skall ECB samråda med kommissionen om förslag till förordningar för att garantera den enhetlighet som krävs för framställning av statistik som uppfyller deras respektive informationskrav. Kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik skall inom ramen för sin behörighet delta i samarbetsprocessen mellan kommissionen och ECB.

Artikel 6

Rätt till verifikation och tvångsinsamling av statistisk information

1. Om en uppgiftslämnare som är bofast i ett deltagande medlemsland misstänks för åsidosättande, såsom anges i artikel 7 i denna förordning, av ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistisk information, skall ECB, och i överensstämmelse med artikel 5.2 i stadgan, den nationella centralbanken i det berörda deltagande medlemslandet, ha rätt att verifiera riktigheten i och kvaliteten på den statistiska informationen och att utföra den obligatoriska insamlingen. Skulle den statistiska informationen däremot vara nödvändig för att bevisa att kraven på minimireserver uppfyllts, skall verifikationen utföras i överensstämmelse med artikel 6 i rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver. Rätten till verifikation av statistisk informationn och till tvångsinsamling skall omfatta rätten att

a) begära att dokument överlämnas,

b) granska uppgiftslämnarens böcker och register,

c) ta kopior eller utdrag ur sådana handlingar och sådant material, och

d) begära skriftliga eller muntliga förklaringar.

2. ECB eller den behöriga nationella centralbanken skall skriftligen meddela uppgiftslämnaren sitt beslut om verifikation av den statistiska informationen eller om tvångsinsamling. Beslutet skall också ange tidsgränsen för efterkommande av verifikationskravet, de påföljder som tillämpas i händelse av att kraven eftersätts och rätten att överpröva. ECB och den berörda nationella centralbanken skall underrätta varandra innan de vidtar sådana verifikationer.

3. För verifikation och tvångsinsamling av statistik information skall nationella förfaranden följas. Kostnaderna för förfarandet skall bäras av den berörda uppgiftslämnaren om det slås fast att uppgiftslämnaren har brutit mot kraven på rapportering av statistisk information.

4. ECB får utfärda förordningar som specificerar villkoren för att rätten att verifiera eller tvångsinsamla statistisk information skall få utövas.

5. Inom ramen för de deltagande medlemsländernas behörighet skall de ge nödvändigt bistånd till ECB och de nationella centralbankerna i utövandet av de rättigheter som föreskrivs i denna artikel.

6. När en uppgiftslämnare motsätter sig eller hindrar verifikationsprocessen eller tvångsinsamlingen av den begärda statistiska informationen, skall det deltagande medlemslandet i vilken uppgiftslämnarens lokaler är belägna ge nödvändigt bistånd, däribland ge ECB eller den nationella centralbanken tillträde till uppgiftslämnarens lokaler för att de rättigheter som nämns i punkt 1 skall kunna utövas.

Artikel 7

Sanktioner

1. ECB skall har rätt att ålägga de sanktioner som återfinns i denna artikel på de uppgiftsskyldiga som är bofasta i det deltagande medlemslandet och som inte uppfyller skyldigheter i denna förordning eller i ECB:s förordningar eller beslut om utformning och genomdrivande av ECB:s rapporteringskrav i fråga om statistisk information.

2. Skyldigheten att överlämna viss statistisk information till ECB eller till de nationella centralbankerna skall anses ha åsidosatts om

a) ingen statistisk information erhålls av ECB eller en nationell centralbank inom utsatt tid, eller

b) den statistiska informationen är oriktig, ofullständig eller i en form som inte stämmer överens med kraven.

3. Skyldigheten att tillåta att ECB och de nationella centralbankerna verifierar riktigheten i och kvaliteten på den statistiska information som lämnas av uppgiftslämnarna till ECB eller den nationella centralbanken skall bedömas ha åsidosatts närhelst en uppgiftslämnare hindrar denna verksamhet. Sådana hinder omfattar, men är inte begränsade till, undanröjande av dokument och att ECB eller den nationella centralbanken nekas fysiskt tillträde, vilket är nödvändigt för dem för utförandet av verifikationen eller tvångsinsamlingen.

4. ECB kan ålägga en uppgiftslämnare sanktioner enligt följande:

a) Vid åsidosättande som det definieras i artikel 7.2 a, dagsböter inte överstigande 10 000 euro, totalt ej överstigande 100 000 euro.

b) Vid åsidosättande som det definieras i artikel 7.2 b, böter inte överstigande 200 000 euro.

c) Vid åsidosättande som det definieras i artikel 7.3, böter inte överstigande 200 000 euro.

5. Sanktionerna i artikel 7.4 i denna förordning skall läggas till uppgiftslämnarens skyldighet att bära kostnaderna för verifikation och tvångsinsamling enligt artikel 6.3 i denna förordning.

6. Vid utövandet av de rättigheter som föreskrivs i denna artikel skall ECB agera i överensstämmelse med de principer och förfaranden som återfinns i rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens rätt att ålägga sanktioner.

Artikel 8

Sekretessföreskrifter

1. I denna förordning och för de sekretessföreskrifter som gäller den statistiska information som är nödvändig för att ECBS:s uppgifter skall kunna utföras skall statistisk information vara insynsskyddad när den kan identifiera uppgiftslämnare eller andra juridiska eller fysiska personer, enheter eller filialer, antingen direkt genom namn, adress eller genom en officiellt tilldelad identitetskod eller indirekt genom deduktion och därvid röja individuell information. För att avgöra huruvida en uppgiftslämnare eller annan fysisk eller juridisk person, enhet eller filial går att identifiera skall hänsyn tas till allt som en tredje part kan använda för att identifiera sagda uppgiftslämnare eller juridiska person, fysiska person, enhet eller filial. Statistisk information som hämtats från källor som är tillgängliga för allmänheten i enlighet med nationell lagstiftning är inte insynsskyddad.

2. Överlämnande från de nationella centralbankerna till ECB av insynsskyddad statistisk information skall äga rum i den utsträckningen och med de uppgifter som är nödvändiga för utövandet av ECBS:s uppgifter, inklusive den lämpliga kontrollen av att de reservkrav uppfylls, som eventuellt är fastslagna på grundval av individuell statistisk information som samlats in genom ECB:s rättsliga befogenhet.

3. Uppgiftslämnare skall underrättas om vad den statistiska information som de lämnat kan komma att användas till.

4. Den konfidentiella statistiska information som överlämnats till ECB skall uteslutande användas för utövandet av ECBS:s utgifter, utom i följande fall:

a) Om uppgiftslämnaren eller annan juridisk eller fysisk person, enhet eller filial som kan identifieras, uttryckligen har givit sitt samtycke till att sagda statistiska information får användas för andra ändamål.

b) För framställning av särskild gemenskapsstatistik, till följd av en överenskommelse mellan kommissionen och ECB i överensstämmelse med artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ([1]) .

c) För att bevilja vetenskapliga forskningsorgan tillgång till konfidentiell statistisk information som inte medger direkt identifiering, utan att det påverkar tillämpningen av den nationella lagstiftningen, och med det tidigare nämnda uttryckliga samtycket från den nationella myndighet som tillhandahöll informationen.

5. De nationella centralbankerna skall använda den konfidentiella statistiska information som samlats in för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav uteslutande för att utföra ECBS:s uppgifter utom i följande fall:

a) Om uppgiftslämnaren eller den juridiska eller fysiska person, enhet eller filial som kan identifieras uttryckligen har givit sitt samtycke till att sagda statistiska information används för andra ändamål.

b) Om den används på nationell nivå för statistiska ändamål till följd av en överenskommelse mellan de nationella statistiska myndigheterna och den nationella centralbanken eller för framställning av gemenskapsstatistik i enlighet med artikel 9 i tidigare nämnda rådsförordning (EG) nr 322/97.

c) Om den används på tillsynsområdet eller, i överensstämmelse med artikel 14.4 i stadgan, för utövande av andra funktioner än de som nämns i stadgan.

d) För att bevilja vetenskapliga forskningsorgan tillgång till insynsskyddad statistisk information som inte medger direkt identifiering.

6. Denna artikel hindrar inte insynsskyddad statistisk information som samlats in för andra ändamål än att tillfredsställa ECB:s krav på rapportering av statistisk information, eller jämte detta ändamål, från att användas för att tillfredsställa dessa andra ändamål.

7. Denna artikel gäller endast insamling och utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter för uppfyllandet av ECB:s krav på rapportering av statistisk information. Den berör inte särskilda nationella föreskrifter eller gemenskapsföreskrifter om utlämnande av annan information till ECB.

8. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

9. ECB och de nationella centralbankerna skall vidta alla nödvändiga rättsliga, administrativa, tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa skyddet av insynsskyddad statistisk information. ECB skall utforma gemensamma regler och miniminormer för att förhindra olaga avslöjande och otillåten användning. Skyddsåtgär-

([1]) Till följd av ändringen i början av etapp tre att ersätta ”Europeiska monetära institutet” med ”Europeiska centralbanken”.

derna gäller all insynsskyddad statistisk information så som den definieras i punkt 1.

10. Medlemsländerna skall anta alla nödvändiga åtgärder för att säkra skyddet för konfidentiell statistisk information, inklusive lämpliga påföljder vid eventuell överträdelse.

Artikel 9

Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsländer.

BILAGA A

GRÄNSERNA FÖR LANDETS EKONOMI

2.04 De enheter — vare sig de är institutionella, lokala verksamhetsenheter eller homogena produktionsenheter — som tillsammans utgör ett lands ekonomi och vilkas transaktioner därför blir redovisade i ENS, är sådana som har en ekonomisk hemvist inom det landets ekonomiska territorium. Sådana enheter kallas inhemska enheter och de antingen har eller har inte samma nationalitet som landet självt. De antingen är eller är inte juridiska enheter. De antingen är eller är inte närvarande på det landets ekonomiska territorium vid det tillfälle då de genomför en transaktion. Efter att ha definierat avgränsningen av den nationella ekonomin i termer av inhemska enheter, är det nödvändigt att även definiera innebörden av begreppen ekonomiskt territorium och ekonomisk hemvist.

2.05 Begreppet ekonomiskt territorium betyder

a) det geografiska territorium som administreras av en regering och inom vilket personer, varor, tjänster och kapital rör sig fritt,

b) alla frizoner inkluderande frihamnslager och fabriker under tullkontroll,

c) det nationella luftrummet, territorialvattnen och kontinentalsockeln på internationellt vatten över vilka landet åtnjuter exklusiva rättigheter ([1]),

d) territoriella enklaver, dvs. geografiska territorier belägna i utlandet som används, genom internationella avtal eller genom överenskommelser mellan stater, av landets regeringsorgan (ambassader, konsulat, militärbaser, vetenskapliga baser etc.),

e) fyndigheter av olja, naturgas etc. på internationellt vatten utanför landets kontinentalsockel, vilka drivs av enheter som är belägna i territorier som har definierats enligt ovanstående punkter.

2.06 De ekonomiska territoriet inkluderar inte exterritoriella enklaver, dvs. delar av landets egna geografiska territorium som används av andra länders offentliga organ, av Europeiska unionens institutioner eller av internationella organisationer genom internationella avtal eller överenskommelser mellan stater ([2]).

([1]) Fiskebåtar, andra fartyg, flytande plattformar och luftfarkoster behandlas i ENS på samma sätt som annan mobil utrustning, vare sig den ägs och/eller drivs av inhemska enheter i landet eller ägs av utländska enheter men drivs av inhemska enheter. Transaktioner som berör ägarskap (fast bruttoinvestering) och användning (hyra, försäkring etc.) av denna typ av utrustning förs till det landets ekonomi där respektive ägare och/eller brukare är bosatt. I fall av finansiell leasing imputeras en ändring i ägarskapet.

([2]) De territorier som används av Europeiska unionens institutioner eller av internationella organisationer utgör således på det viset i sig själva territorier för stater. Utmärkande för sådana stater är att de enda inhemska enheterna är institutionerna själva (se 2.10 e).

2.07 Begreppet ekonomisk hemvist visar på det faktum att det finns någon lokalitet inom det ekonomiska territoriet på eller från vilket en enhet ägnar sig åt, och ämnar fortsätta att ägna sig åt, ekonomiska aktiviteter och transaktioner i betydande omfattning, antingen under obegränsad tid eller under en avgränsad men lång tidsperiod (ett år eller mer). Härav följer att en enhet som utför sådana transaktioner inom det ekonomiska territoriet i flera länder kommer att ha en ekonomiskt hemvist i vart och ett av dem. Ägande av mark och byggnader inom det ekonomiska territoriet anses i sig vara tillräckligt för att ägaren skall ha en ekonomiskt hemvist där.

2.08 På grundval av dessa defintioner kan enheter som anses vara inhemska i ett land underindelas enligt

a) enheter som främst ägnar sig åt produktion, finansiering eller omfördelning med avseende på alla sina transaktioner utom de som har att göra med ägande av mark eller byggnader,

b) enheter som främst ägnar sig åt konsumtion med avseende på alla sina transaktioner utom de som har att göra ägande ägande av mark eller byggnader ([1]),

c) alla enheter i sin egenskap av ägare till mark eller byggnader med undantag för ägare till de exterritoriella enklaver som utgör del av det ekonomiska territoriet i andra länder eller som är stater i sig själva (se 2.06).

2.09 Vad gäller enheter som främst ägnar sig åt produktion, finansiering, försäkring eller omfördelning kan man med avseende på alla deras transaktioner, utom de som har att göra med ägande av land eller byggnader, urskilja följande två fall:

a) Aktiviteter som genomförs uteslutande inom det ekonomiska territoriet i landet: Enheter som utför sådana aktiviteter är inhemska enheter i landet.

b) Aktiviteter som genomförs under ett år eller mer inom de ekonomiska territorierna i flera länder: Bara den del av enheten som har ekonomisk hemvist inom det ekonomiska territoriet i respektive land anses vara en inhemsk enhet där. Det kan vara

1) antingen en institutionell inhemsk enhet vars aktiviteter under ett år eller mer i utlandet exkluderas och behandlas separat ([2]),

2) eller en konstruerad inhemsk statistisk enhet avseende aktiviteter som utförs i landet under ett år eller mer av en enhet som är inhemsk enhet i ett annat land ([3]).

2.10 Vad gäller enheter som främst ägnar sig åt konsumtion, utom i sin egenskap av ägare till mark eller byggnader, är de hushåll som har en ekonomisk hemvist i landet att betrakta som inhemska enheter även om de reser utomlands för kortare perioder (mindre än ett år). Däri inkluderas särskilt följande:

a) Gränsarbetare, dvs. personer som reser över gränsen dagligen för att arbeta i ett grannland.

b) Säsongarbetare, dvs. personer som lämnar landet i flera månader, men mindre än ett år, för att arbeta i ett annat land i sektorer där extra arbetskraft behövs periodvis.

c) Turister, patienter, studenter ([3]), besökande tjänstemän, affärsmän, försäljare, artister och besättningsmedlemmar som reser utomlands.

([1]) Konsumtion är inte den enda möjliga aktiviteten för hushåll. Hushåll kan som företagare ägna sig åt varje form av ekonomiskt aktivitet.

([2]) Det är bara när en sådan aktivitet pågår under mindre än ett år som den inte skall separeras från aktiviteterna i den producerande institutionella enheten. Så kan man också göra om aktiviteten, fastän den äger rum under ett år eller mer, är obetydlig liksom i samtliga fall om den avser att installera utrustning utomlands. En enhet som är belägen i ett annat land och som bedriver byggnadsverksamhet i landet under kortare tid än ett år måste dock anses ha en ekonomisk hemvist på det landets ekonomiska territorium om propduktionen resulterar i fasta bruttoinvesteringar. En sådan enhet skall därför behandlas som en konstruerad inhemsk statistisk enhet.

([3]) Studenter anses alltid vara bofasta, oavsett hur länge de studerar utomlands.

d) Lokalt rekryterad personal som arbetar i exterritoriella enklaver för utländska regeringar.

e) Personal vid Europeiska unionens institutioner och vid civila eller militära internationella organisationer som har sina huvudkontor i exterritoriella enklaver.

f) Officiella, civila eller militära representanter (samt deras hushåll) för regeringen i det land som har etablerat sig i territoriella enklaver.

2.11 Alla enheter i deras egenskap av ägare till mark och/eller byggnader som utgör del av det ekonomiska territoriet anses vara inhemska enheter eller konstruerade inhemska statistiska enheter i det land inom vilket marken eller byggnaderna är belägna.

BILAGA B

UNDERSEKTOR: CENTRALBANKER (S. 121)

2.45 *Definition:*

Undersektorn centralbanker (S. 121) består av alla finansiella företag och kvasibolag vars främsta funktion är att utge sedlar och mynt, att vidmakthålla det interna och externa värdet hos valutan och att hålla alla eller delar av de internationella reserverna i ett land.

2.46 Följande finansförmedlare klassificeras i undersektor S. 121:

a) Den nationella centralbanken, också i de fall den är del av Europeiska centralbankssystemet.

b) Centrala monetära ”organ” av huvudsakligen offentligt ursprung (t.ex. sådana som handhar utländsk valuta eller emitterar sedlar och mynt), vilka har en fullständig bokföring och åtnjuter självständighet i besluten i relation till regeringen. Oftast genomförs dessa aktiviteter antingen inom staten eller inom centralbanken. I dessa fall finns inga separata institutionella enheter.

2.47 Undersektor S. 121 inkluderar inte myndigheter eller organ, andra än centralbanken, som reglerar eller övervakar finansiella företag eller finansiella marknader.

UNDERSEKTOR: ANDRA MONETÄRA FINANSINSTITUT (S. 122)

2.48 *Definition:*

Undersektorn andra monetära finansinstitut (S. 122) består av alla finansiella företag och kvasibolag utom de som klassificeras i undersektorn centralbanker, vilka främst ägnar sig åt finansförmedling och vars verksamhet är att ta emot inlåning och/eller nära substitut till inlåning från institutionella enheter andra än monetära finansiella institutioner och att i egen räkning ställa ut lån och/eller investera i värdepapper.

2.49 Monetära finansinstitut (MFI) omfattar undersektorn centralbanker (S. 121) och undersektorn andra monetära finansinstitut (S. 122), och detta sammanfaller med de monetära finansiella institutionerna för statistiska ändamål som de definieras av EMI.

2.50 MFI kan inte enkelt beskrivas som banker, eftersom de kan tänkas inkludera vissa finansiella företag som inte kallar sig själva för banker och också några som inte tillåts göra så i vissa länder, medan en

del andra finansiella företag som beskriver sig själva som banker kanske i själva verket inte är MFI. I allmänhet blir följande finansförmedlare klassificerade i undersektor S. 122:

a) Affärsbanker, s.k. heltäckande banker, s.k. full-service-banker.

b) Sparbanker (inklusive lokala sparbanker samt spar- och lånekassor).

c) Postverkens giroinstitutioner, postbanker, girobanker.

d) Lantbrukskreditbanker, jordbrukskreditbanker.

e) Kooperativa kreditbanker, kreditföretag.

f) Specialiserade banker (t.ex. s.k. *merchant*-banker, emissionshus, privata banker).

2.51 Följande finansförmedlare kan också klassificeras i undersektor S. 122 om deras verksamhet är att låna upp kapital från allmänheten antingen i form av inlåning eller i liknande former såsom en löpande utgivning av obligationer och andra jämförliga värdepapper. Annars skall de klassificeras i undersektor S. 123:

a) Företag som ägnar sig åt att ge krediter mot inteckning (inklusive olika typer av hypoteksinrättningar).

b) Värdepappersfonder (inklusive investmentbolag och andra kollektiva investeringsinstitut, t.ex. institut för kollektiv investering i överförbara värdepapper-UCITS).

c) Kommunala kreditinstitutioner.

2.52 Undersektor S. 122 inkluderar inte

a) holdingbolag som endast kontrollerar och leder en grupp som huvudsakligen består av andra monetära finansinstitut, men som inte själva är andra monetära finansinstitut (de klassificeras i undersektor S. 123),

b) intresseorganisationer som erkänns som oberoende legala enheter och som betjänar andra monetära finansinstitut men som inte ägnar sig åt finansförmedling.

UNDERSEKTOR: ÖVRIGA FINANSINSTITUT, UTOM FÖRSÄKRINGSFÖRETAG OCH PENSIONSINSTITUT (S. 123)

2.53 *Definition:*

Undersektorn övriga finansinstitut utom försäkringsföretag och pensionsinstitut (S. 123) består av alla finansiella företag och kvasibolag som främst ägnar sig åt finansförmedling genom att ta upp lån i andra former än insättningar och/eller nära substitut till inlåning från institutionella enheter andra än monetära finansinstitut eller tekniska försäkringsreserver.

2.54 Undersektor S. 123 inkluderar olika typer av finansförmedlare och särskilt de som främst ägnar sig åt långsiktig finansiering. I de flesta fall betyder denna långsiktiga tidshorisont också en grund för att dra gränsen mot undersektorn andra monetära finansinstitut. Och grundad på frånvaron av åtaganden i form av försäkringstekniska reserver kan gränsen dras mot undersektorn försäkringsföretag och pensionsinstitut.

2.55 Särskilt klassificeras följande finansiella företag och kvasibolag i undersektorn S. 123, såvitt de inte är MFI:

a) Företag som ägnar sig åt finansiell leasing.

b) Företag som ägnar sig åt avbetalningsköp och åt förmedling av personliga eller kommersiella krediter.

c) Företag som ägnar sig åt factoring.

d) Mäklare som köper och säljer värdepapper (i egen räkning).

e) Specialiserade finansiella bolag som risk- och utvecklingskapitalbolag eller export/importfinansierande företag.

f) Finansiella företag, som bildats för att inneha värdepapperiserade tillgångar.

g) Finansförmedlare vilka mottar inlåning och/eller nära substitut till inlåning från enbart MFI.

h) Holdingbolag som bara kontrollerar och leder en grupp dotterbolag som främst ägnar sig åt finansförmedling och/eller finansiell stödverksamhet, men som inte är finansiella företag själva.

2.56 Undersektorn S. 123 inkluderar inte sådana intresseorganisationer som erkänns som oberoende legala enheter och som betjänar andra finansförmedlare utom försäkringsföretag och pensionsinstitut men som inte ägnar sig åt finansförmedling.